

Mei 2012

Niet alles is wat het lijkt

Door Marianne de Jong

De historische stad Brugge ook wel bekend als Venetië van het Noorden draagt deze naam met ere. Het water in de grachten slingert zich als een lint door de oude binnenstad en rijgt de vele historische gebouwen die de stad rijk is aaneen.

Onvermijdelijk voert de tocht langs de Dijver en over de Bonifaciusbrug. Het idyllische bruggetje ligt ingeklemd tussen de Arentshof en de Onze Lieve Vrouwekerk. Deze hof met de vier apocalyptische ruitbeelden geeft via een hoekpoorthuis toegang tot de brug dat uitzicht geeft op de achtergevel van Gruuthuse en het koor van bovengenoemde kerk. Boven een poort tussen deze twee gebouwen is een binnen doorgang zodat de heren Gruuthuse op een tribune gezeten vanuit van uit hun paleis de mis konden volgen. Het schitterende beeld *Madonna met kind* uit 1503 van Michelangelo, aangekocht door Alexander Mouscron bevindt zich hier. Het enige beeld van de kunstenaar dat nog bij zijn leven Italië verliet.

Een verstilde en versteende plek waar de tijd lijkt stil te staan, maar niet alles is wat het lijkt. Zoals meer architectuur in Brugge stamt ook het middeleeuws aandoende bruggetje uit de tijd van de neogotiek en is gebouwd in 1910. Dit doet niet veel af aan het romantische karakter ervan. Opgetrokken uit natuur- en baksteen en een ingemetseld bankje, de ideale plek voor de doorlopende bezoekersstroom om zich te laten vereeuwigen. Een plaats met een hoog Anton Pieck gehalte waar ik me maar met moeite van los kan maken. Ik besluit hier te blijven wachten op het goudenuurtje, wanneer het licht op zijn mooist is.

